

AKTUALNO IZ KOMUNALNE SKUPNOSTI

Kje bomo gradili

Obnova kanalizacijskega omrežja in naprav, predvidena v planu za minulo leto, je bila finančno realizirana 44,8-odstotno. Vzrok tako nizkemu doseganju pa so zapleti pri pripravi tehnične dokumentacije in časovne uskladitve s programi drugih komunalnih organizacij, saj njihova programirana dela potekajo po smereh, kjer so v cestiščih vse instalacije že starejšega izvora in bodo nato ob zamenjavi kanalskega voda morali zamenjati tudi ostale vode, ki potekajo v neposredni bližini. Na tem področju se pojavlja tudi vprašanje participacije stroškov za zamenjane instalacije drugih komunalnih organizacij in je zato potrebno planska dela tudi po finančni dinamiki uskladiti. Naslednji problem se pojavlja tudi zato, ker niso povsem poznane urbanistične zasnove za posamezna področja in je kljub temu, da je zamenjava kanala majhna, delo ovirano, saj bi lahko neusklajeno delo podvojilo ali še povečalo stroške kasnejše predelave.

Majhna je bila tudi realizacija investicij v osnovna sredstva v TOZD Mestni vodovod. Tudi koriščenje teh sredstev je bilo zadrževano zaradi periodičnega obračunavanja amortizacije. Prav tako so morala biti sredstva amortizacije na razpolago za odplačila zapadlih anuitet, saj so sredstva iz uvedenega prispevka za razširjeno reprodukcijo pričela pritekati šele marca lani. Pan je realiziran le 55-odstotno. Posebej pada v oči, da ni bilo zamenjano dovolj dotrajanih delov omrežja.

Večletna redna kontrola stanja kanalizacijskega omrežja in objektov komunalcem z vedno večjo gotovostjo narekuje sistematično izvajanje del pri obnovi oziroma nadomestitvi dotrajane kanalizacijskega omrežja. Njihova predvidevanja je potrdila nedavno izvršena kontrola stanja posameznih odsekov kanalizacijskega omrežja z

najmodernejšo metodo »televizijsko kontrolo« z napravo, ki so si jo izposodili pri komunalnem podjetju Kanalizacija — vodovod Banja Luka.

Na osnovi teh rezultatov so sestavili zaporedje del v obsegu razpoložljivih sredstev. Na tretjem mestu je nadomestitev kanala po Mirju v celoti v dolžini 340 m premera 30 in 40 cm. Kanal je zgrajen iz betonskih cevni elementov. V celoti je temensko in bočno razpokan in na posameznih daljših odsekih deformiran do take mere, da je tik pred porušenjem. Na več mestih kanalski cevovod prečkajo druge podzemne instalacije, tako da je prepustnost bistveno zmanjšana. Predvidena vrednost del je ocenjena na 3,1 milijona dinarjev.

Med skupnimi 10 »prioritetnimi« nalogami, če jih lahko tako imenujemo, je na 9. mestu iz viške občine tudi obnova kanala v Rožni dolini Cesta VI in ceste V. do južno 5. v dolžini 42 m in ceste XI do ceste VI navzgor v dolžini 87 m. Oba kanala sta namreč močno deformirana zaradi izredno slabe nosilnosti tal, zaradi tega so na njem nastale temenske in bočne razpoke. Predvidena vrednost del je ocenjena na 903 tisoč dinarjev.

V vodovodnem omrežju so morali doslej ob popravilih in priključitvah zapirati široko področje, zato hočejo ustvariti možnost lokaliziranja vsake ulice posebej. Zato so pripravili plan vgradnje dodatnih zapornih organov — zasunov. V naši občini naj bi jih letos dobili na Mirju, Lepem potu, Bobenčkovi, Cesta VI, Glinški, Devinski, Kolesijski, Gerbičevi in Opekarski ulici.

Pri zamenjavi sekundarnih cevovodov naj bi letos dokončali priključke, ki so jih rekonstruirali že lani v Mencingerjevi, Valjavčevi, Vipavski, Čepovanski, Splitski, Redelonghijevi in Zbašnikovi ulici. Sicer pa bodo letos polagali cevovode v Nahlikovi, Postojnski, Kogojevi, Knezovem štrahdonu, ob Galjevcu in Škofljica — Selo.

IVO BREČIČ

KAKŠNO JE STANJE KOTLOVNIC V OBČINI?

Poleti moramo misliti na zimo

V občini je vsega skupaj 44 individualnih kurilnic in 20 kurilnic oziroma kotlovnice večjega značaja, kot so na primer v Gorkičevi, Tomažičevi U 4, Viški in še kje. Prav gotovo je največji problem s kotlovnici tam, kjer jih je projektiral in gradil Tehnograd, kot na primer na Tomažičevi 36.

Največji Damoklov meč visi nad kurilnicama na Tomažičevi 36 in Dolenjski cesti 45. Ne dosti manj pa imajo težav na Tržaški 24. Prvi dve sta namreč v neprimernih prostorih, kurijo trdo gorivo, vgrajeni pa so trije kotli, ki so že takrat, ko so jih kupili in vgradili, bili rabljeni. Na Tomažičevi 36 bi bila na primer trenutno vsakršna namestitve novih kotlovnih naprav nemogoča, saj bi zato morali rušiti celoten vhod. Zato je občinska stanovanjska skupnost predlagala, naj bi se stanovanjci (skupno je kakih 120 stanovanj) priključili na kotlovnico, ki jo ima na Tomažičevi U 4 v uporabi SGP Grosuplje in s katero trenutno med drugim ogreva tudi svoje delavnice. Stroški priključitve bi bili manjši, kakor pa obnova obstoječe kurilnice. Cena za priključitev je trenutno 3,5 milijona dinarjev. SGP Grosuplje namreč želi s temi sredstvi zgraditi lastno kurilnico, za ogrevanje svojih prostorov.

Na Tržaški 51 je predračun za popravilo prav tako zelo visok. Stanovanjska skupnost jih s lastnimi sredstvi, namenjenimi investicijskemu vzdrževanju, ne bo mogla pokriti. Zato so zaprosili za kredit pri Ljubljanski banki. Težava pa se pojavlja tudi v podpisovanju pri-

stopnih izjav krajevne skupnosti in etažnih lastnikov, da bodo poravnali stroške investicije.

Etažni lastniki bi namreč morali imeti posebne pogodbe o mesečnem plačevanju akontacije za investicijsko vzdrževanje. Nekateri se tega branjajo in na ta način smo v Ljubljani že izgubili okoli 80 milijonov dinarjev.

Strokovna služba Staninvesta je svoje strokovno področje nekoliko zanemarila, stnovanjska skupnost pa je operativno zelo skromna. Ima namreč le tri zaposlene. Zato je hitro ukrepanje skoraj onemogočeno. Stanovalci sami pa prav tako ne sodelujejo kdo ve kako radi. Predsednik hišnega sveta na Tomažičevi 36 je odstopil, z odstopom grozijo tudi na Dolenjski cesti in še kje. Kurilnica na Poti v ribnik na primer še vedno ni sprejeta v upravljanje.

Na žalost se na kurilnice vedno spomnimo tik pred zljaci in stvari pričnemo urejevati šele takrat, ko naj bi delo v kurilnicah steklo. Poseben problem so tudi delavci, zaposleni v kurilnicah. Pozimi so »nabrali« toliko nadurnega dela, da so sedaj tri do štiri mesece prosti in jih je praktično v večini primerov nemogoče dobiti. Njihova prisotnost pa bi bila v primeru remonta kurilnice nujna.

Probleme s kurilnicami bi morali reševati že zdaj, ko nas greje še sonce, ne pa takrat, ko bomo sredi zime šklepetali z zobmi v mrzlih, nezakurjenih stanovanjih, delno morda tudi po lastni krivdi.

IVO BREČIČ

V KOMUNALNIH DEJAVNOSTIH

Menjava šepa

Vse TOZD v sestavi Komunalnega podjetja Ljubljana, ki opravljajo dejavnosti posebnega družbenega pomena so lani poslovale na robu rentabilnosti in z redkimi izjemami niso namenile v poslovne sklade ustrezna sredstva. Na tako stanje poleg zviševanje poslovnih stroškov zaradi podražitve energije (elektrika, plin, gorivo) vplivajo tudi nepravčasno plačane ali sploh neplačane terjatve s strani družbenopolitičnih skupnosti in SKIS. Še posebej je pri nekaterih TOZD, to so Žale, Živilski trgi, Javna higiena in Rast, problematična cena storitev, saj ne zagotavlja niti enostavne reprodukcije, kar je v nasprotju z določili Zakona o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena.

Komunalci ugotavljajo, da se te težave niso spremenile niti po ustanovitvi SKIS. To stanje kaže, pravijo, da so se zadeve podružbile le formalno, ne pa dejansko. Čeprav je bil sprejet srednjeročni program teh dejavnosti za obdobje 1976-1980 in ustrezni letni programi za realizacijo, pa so postopki glede določitve cen posameznih storitev še vedno močno administrativni, izredno dolgotrajni, neučinkoviti ter ovirajo realizacijo postavljenih programskih nalog. Isto velja tudi za druge predloge samoupravnih organov izvajalcev, ki jih predlagajo bodisi SKIS, bodisi DPS.

Komunalci menijo, da je za tako stanje kriva neracionalna organiziranost tako uporabnikov kot izvajalcev. Zato bi morali v Ljubljani čimprej rešiti vprašanje postopkov in samoupravnih poti od predloga do sprejemanja posameznih sklepov v SKIS in DPS.

Pri tem bi morali nujno opredeliti in določiti status in odnos DS izvajalci, v sestavi katerih so tudi delegati uporabnikov, do SKIS. Praksa namreč kaže, da so vsi predlogi sklepov, ki jih sprejemajo ti organi neučinkoviti, saj o istih sklepih ponovno od začetka razpravljajo organi SKIS. Skratka pri tem bi morali točno opredeliti, kako naj obravnavajo predloge sklepov samoupravnih organov TOZD izvajalcev. Na počasnost postopkov vpliva tudi način dajanja soglasij ali mnenj občinskih SKIS za tiste zadeve, ki jih sprejema Zveza komunalnih skupnosti.

I. B.

PROSTOVOLJNA AKCIJA

Za čistejše okolje

V želji, da bi kar najbolj izboljšali zunanjo podobo svojega kraja in ga hkrati tudi zdravstveno-higienskim zahtevam primerno dvignili na zadovoljivejšo raven, so se pred nedavnim tudi občani Horjula vključili v široko akcijo čiščenja okolja. Le-to so na svojem področju zastavili kar se da načrtno in sistematično, s tem, da so celotno delo porazdelili med več delovnih skupin, ki so na različnih koncih kraja poskrbele za ureditev posameznih odse-

kov. Tako so skupine občanov — udarnikov malodane v rekordnem času očistile del krajevnega pokopališča, potok, ki teče skozi Horjul, prostor okoli novega VVZ, del ceste Horjul-Ljubogojna in veliko divje smetišče v neposredni bližini kraja. Vsekakor hvalevredna akcija, ki kaže na vse večje prizadevanje občanov Horjula, da kar najbolj vzorno uredijo svoj kraj.

Branko Vrhovec

»Potresi in eksplozije« na Barju

Potres? Pa menda ja ne! Kaj neki bi to bilo? So kake vojaške vaje? Podobna vprašanja so nizali prebivalci krajevne skupnosti Barje, ko so pred dnevi zaslišali močne eksplozije, začutili tresenje tal in se zato vsi prestrašeni zbrali pred hišami. Nemirna barjanska tla in po izročilu znani ljubljanski potres iz prejšnjega stoletja je nagnal vsem strah v kosti. Tla so se tresla in slišati je bilo eksplozije. To zadnje je končno prepričalo preplašene prebivalce, da mora biti vzrok tresenju človeški poseg. Kaj je?

Prebivalci so klicali najprej postajo milice, kjer o zadevi niso nič vedeli. Potem so klicali občino in štab za civilno zaščito in še nekaj ustanov tudi observatorij na Golovcu. Nikomur ni bilo jasno, za kaj gre in nihče ni nič vedel. Končno so se najpogumnejši odločili iti v smeri eksplozij in raziskati zadevo. Kar bi pa bo!

Vsega strahu pred naravnimi silami je bilo konec, ko so prišli na področje, kjer naj bi tekla nova avtocesta: južna obvoznica. Tam so delavci, ki gradijo poskusni nasip, opravljali z eksplozijami umetne potrese in še na druge načine preskušali tla. Res so lahko pomolili pod nos prebivalcem dovoljenje republiškega sekretariata, da lahko opravijo dela, o tem, da bi morali obvestiti še koga, pa niso hoteli nič slišati.

Vsa zadeva se je zapletla, ko se je izkazalo, da vse skupaj počnejo graditelji na tujem zemljišču, torej zemljišču, ki sploh ni še odkupljeno in je torej v zasebni lasti. Hoja po travi in tudi posevkih pa lastnikom sploh ni bila povšeči. Zato se je vnel ogorčen prepir, ki bi se skoraj končal z obračunom, saj graditelji sploh niso hoteli nič slišati o tem, da so na zasebnem zemljišču in to brez dovoljenja lastnikov. Vsa zadeva se bo zato seveda zaključila na sodišču, saj bodo lastniki zemljišča tožili zaradi motenja posesti.

Takšen način dela, ki je pokvaril medsebojne odnose, bo lahko seveda vplival na nadaljnji potek gradnje. Lastniki zemljišč zahtevajo namreč, dokler ne bo odkupa, odstranitve vsega s svoje zemlje in še potem se bodo odnosi verjetno zapletli ob odkupih.

Tudi krajevna skupnost kot celota namerava narediti nekatere korake, saj je bil med prebivalci povzročen pravičnejši preplah, ker nihče ni bil obveščen o delih in eksplozijah in potresih. V krajevni skupnosti se sprašujejo, kakšno sploh ima KS vlogo, če ne zve niti kot obvestilo, da bodo na njenem področju takšna dela. Vprašanje je tudi, kakšna je vloga štabov civilne zaščite in drugih enot in sploh vloga prebivalcev in KS v družbeni samozasčiti, če niso vredni niti tega, da bi jih obvestili, da bodo na njihovem področju dela, ki bodo neprimerno prebivalce vznemirila in povzročila preplah. Na ta vprašanja terjajo Barjani kot posamezniki in kot KS odgovor.